

τιμαλφέστατον καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, καὶ ὅ, τι ἂν ἕτερον πρὸς ταῦτα ἐφεύροι τις ἀγαθόν, καὶ φίλον ἐπιθεῖναι.»

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ Δουκαβόδας αὐθεντεύοντας τὴν Βλαχίαν, μετετέθη διὰ προσταγῆς τῆς βασιλείας εἰς τὴν Μπογδανίαν, ὁ δὲ Σερβάνβοδας, ὄντας μέγας λογοθέτης, ἔγινεν αὐθέντης Βλαχίας. Τοῦτος ἐστάθη ἐπίσημος, ὡς Καντακουζηνός, ὅτι καὶ ἐκατάγετο ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ. Πατὴρ του ἦτον ὁ μέγας ἐκεῖνος ποστέλνικος Κωνσταντῖνος ὁποῦ τὸν ἐθανάτωσεν ὁ πρῶτος Γρηγόρβοδας ὁ Γκίκας· διὰ τὸν θάνατόν του ἔγινε καὶ φυλλάδα διὰ στίχων, καὶ ἐτυπώθη εἰς Βενετίαν· πάππος του δὲ ὁ Γιανάκης, πρῶτος καπικεχαγιάς τοῦ Μιχάλβοδα τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖνου, καὶ περιφήμου, διὰ τὸν ὅποσον εἶναι καὶ φυλλάδα τυπωμένη, καὶ τοῖς πᾶσι γνωστή. Καὶ διὰ τὴν ἀποστασίαν τοῦ Μιχάλβοδα ἐπρόσταξεν ὁ βασιλεύς, αὐτὸν μαζί, καὶ τοὺς ἄλλους καπικεχαγιάδες μὲ τὰ γέλω οὐμία ἀπὸ τὸ παζάρι νὰ τοὺς περιπατήσουν, καὶ νὰ τοὺς ἀποκεφαλίσουν· αὐτὸς δὲ διὰ νὰ μὴ ἀποκεφαλισθῆ, ἐτούρκειφε, καὶ ἔγινε κρουτζούκ τεφτερδάρης. Αὐτὸς δὲ εἶχε πατέρα τὸν τσελεπῆ Μιχάλη τὸν Καντακουζηνόν, τὸν πλουσιώτατον· τοῦτος ἐκατοικοῦσεν εἰς τὴν Ἀγγιάλον, τὰ δὲ τζιφτιλίγια καὶ ὑποστατικά του ἐφθάναν ἕως εἰς τὸν Δούναβιν, καὶ τινες ἀγάδες τζιράκια ἐδικὰ του ἔγιναν καὶ βεζίρεδες· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἕνας ἀφοῦ ἐφθασε καὶ ἔγινε βεζίρης, ὑπῆγεν ὁ Μιχάλης νὰ τὸν ἀνταμώσῃ νὰ τὸν συγχαρῆ, ἐμβαίνωντας δὲ μέσα εἰς τὸν ὁδᾶ (ὁποῦ ἔτυχε νὰ εὐρεθῆ ὁ ἱμάμης τοῦ βασιλέως), τὸν εἶπεν ὁ βεζίρης — καλῶς ἦλθες, Μιχάλ τζελεπῆ, κάνωντας καὶ σχῆμα, πῶς σαλεύει ἀπὸ τὸν τόπον του. Μετὰ δὲ τὴν ἀντάμωσιν, ἀφοῦ εὐγῆκεν ἔξω ὁ Μιχάλης, εἶπεν ὁ ἱμάμης εἰς τὸν βεζίρη: δὲν ἀρμύζει, ἐφένδημ, εἰς τὴν ὑψηλότητά σου, ὄντας ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως, νὰ εἶπης ἕνα κιάβουρα τζελεπῆ. Τοῦτος ὁ λόγος ἐκακοφάνη τὸν ἐπίτροπον· τίποτες ὅμως δὲν ἀποκρίθηκεν.

